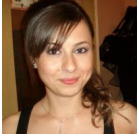

Poezie: Incisivi

Scris de Antonia Zavalic

Sâmbătă, 09 Februarie 2013 08:22 -

Îți vorbesc ție, cel care odinioară îmi înveleai carnea pe oase, cu mâna ta, căptușind
vene-n atingeri

și ridicând un nou șir de vertebre capabil să ne țină neîntrerupți,

ca într-un singur corp.

Tu, te-ai făcut prima mea piele

sub care mă întindeam netemătoare,

știind că din strânsoarea ta, vor crește uniform și zâmbete și lacrimi.

Iar după chipul și asemănarea ta, toți oamenii de care aveam nevoie.

Mușcam din tine,

ca din luna albă, rugându-mă lui Dumnezeu

să cadă întunericul și între noi să se facă lumină.

Suntem doi privitori,

Poezie: Incisivi

Scris de Antonia Zavalic
Sâmbătă, 09 Februarie 2013 08:22 -

În care sorii se împreunează geloși,

cu dinții adânc înfiți în ce-a mai rămas din căldura noastră.

Îți vorbesc ție,

cel care odinioară îmi învelei carnea pe oase,

cu mâna ta,

căptușind venele-n atingeri

și ridicând un nou șir de vertebre capabil să ne țină neîntreruți,

ca într-un singur corp.

Tu, te-ai făcut prima mea piele

sub care mă întindeam netemătoare,

știind că din strânsoarea ta, vor crește uniform și zâmbete și lacrimi.

Iar după chipul și asemănarea ta, toți oamenii de care aveam nevoie.

Mușcam din tine,

ca din luna albă, rugându-mă lui Dumnezeu

Poezie: Incisivi

Scris de Antonia Zavalic
Sâmbătă, 09 Februarie 2013 08:22 -

să cadă întunericul și între noi să se facă lumină.

Suntem doi privitori,

în care sorii se împreunează geloși,

cu dinții adânc înfipti în ce-a mai rămas din căldura noastră.

AUTOR: Antonia Zavalic